

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 179/22

Luxemburg, 9 november 2022

Arrest van het Gerecht in zaak T-158/21 | Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/Commissie

Het Gerecht bevestigt de mededeling waarbij de Commissie weigert om de in het Europees burgerinitiatief „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe” gevraagde maatregelen te nemen

De maatregelen die de Unie reeds heeft genomen om de nadruk te leggen op het belang van de regionale of minderheidstalen en om de culturele en taalkundige verscheidenheid te bevorderen, volstaan om de doelstellingen van dat initiatief te bereiken

Verzoeker, het Citizens' Committee of the European Citizens' Initiative „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”, heeft de Europese Commissie verzocht het voorgestelde Europees burgerinitiatief (EBI) „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe” te registreren.¹

Dit voorstel had tot doel de Europese Unie uit te nodigen een reeks handelingen vast te stellen om de bescherming van tot nationale en taalkundige minderheden behorende personen te verbeteren en om de culturele en taalkundige verscheidenheid in de Unie te versterken.

Na de registratie van het voorgestelde EBI door de Commissie² en de verzameling van voldoende handtekeningen ter ondersteuning ervan heeft verzoeker het EBI in kwestie ingediend bij de Commissie. Nadat het Europees Parlement een standpunt over het betreffende EBI had ingenomen³, heeft de Commissie op 14 januari 2021 de mededeling⁴ vastgesteld waarbij zij weigerde om de in het EBI gevraagde maatregelen te nemen. Deze maatregelen hebben betrekking op negen geïnventariseerde voorstellen, waaronder:

- een aanbeveling van de Raad met betrekking tot de bescherming en de bevordering van de culturele en taalkundige verscheidenheid binnen de Unie (voorstel 1);
- een besluit of een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een centrum van taalkundige diversiteit dat het bewustzijn omtrent het belang van de regionale en minderheidstalen zal versterken en de diversiteit op alle niveaus zal bevorderen en dat voornamelijk zal worden gefinancierd door de Unie (voorstel 3);
- de wijziging van Uniewetgeving om een nagenoeg gelijke behandeling te waarborgen tussen staatlozen en Unieburgers (voorstel 6), en

¹ Overeenkomstig verordening (EU) nr. 211/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 over het burgerinitiatief (PB 2011, L 65, blz. 1), die met ingang van 1 januari 2020 is ingetrokken en vervangen door verordening (EU) 2019/788 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 over het Europees burgerinitiatief (PB 2019, L 130, blz. 55).

² Besluit (EU) 2017/652 van de Commissie van 29 maart 2017 over het voorgestelde burgerinitiatief „Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe” (PB 2017, L 92, blz. 100).

³ Resolutie (2020)2846(RSP), P9_TA-PROV (2020)0370 van 17 december 2020.

⁴ Mededeling C (2021) 171 final van de Commissie van 14 januari 2021.

– een wijziging van de richtlijn audiovisuele mediadiensten⁵ om de vrije verlening van diensten en de ontvangst van audiovisuele inhoud te waarborgen in regio's waar nationale minderheden wonen (voorstel 8).

In zijn arrest **verwerpt** het Gerecht **verzoekers beroep** tot nietigverklaring van de mededeling van de Commissie. Deze zaak stelt het Gerecht in de gelegenheid om ten eerste te verduidelijken dat voor zover aan de vereisten van verordening 2019/788 is voldaan, het gelijkheidsbeginsel de Commissie niet verplicht een identiek aantal vergaderingen te beleggen met de organisatoren van elk EBI, en om ten tweede de oplossing toe te passen waarvoor het Hof met betrekking tot de uitsluitend aan Unieburgers toegekende rechten heeft gekozen in het arrest *Préfet du Gers* en *Institut national de la statistique et des études économiques*.⁶

Beoordeling door het Gerecht

In de eerste plaats merkt het Gerecht op dat de Commissie haar **motiveringsplicht** is nagekomen met betrekking tot de bestreden mededeling. **Rekening houdend met de maatregelen die de instellingen van de Unie reeds hebben genomen op de door het EBI in kwestie bestreken gebieden** en met de follow-up van de uitvoering van die maatregelen, **heeft zij geoordeeld dat er vooralsnog geen aanvullende rechtshandeling noodzakelijk is om de met dat EBI nagestreefde doelstellingen te bereiken.**

In de tweede plaats beklemtoont het Gerecht dat volgens het **gelijkheidsbeginsel** het aantal vergaderingen dat de Commissie belegt met de organisatoren van een EBI, kan variëren naargelang van onder meer de aard en de complexiteit van het EBI, zodat de Commissie niet verplicht is om een identiek aantal vergaderingen te beleggen met de organisatoren van elk EBI.

In de derde plaats oordeelt het Gerecht dat de Commissie geen kennelijke beoordelingsfout heeft begaan bij het onderzoek van de voorstellen 1, 3, 6 en 8 van het EBI in kwestie.

Wat **voorstel 1** betreft, verwijst de Commissie in de bestreden mededeling terecht naar het Handvest van de Raad van Europa⁷ ter motivering van haar weigering om een met dat voorstel beoogde maatregel te nemen. Dat de Unie geen partij is bij dit handvest, toont niet aan dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan, aangezien verzoeker niet betwist dat de Unie regelmatig verwijst naar die tekst als juridisch instrument waarin de richtsnoeren voor de bevordering en bescherming van de regionale en minderheidstalen worden vastgesteld. Daarnaast is het voor de beoordeling van het optreden van de Unie op dit gebied niet van belang dat bepaalde lidstaten dat handvest nog niet hebben ondertekend of bekrachtigd. Evenmin kan van de Commissie worden verlangd dat zij bij het onderzoek van een EBI enkel rekening houdt met de handelingen van de Unie die betrekking hebben op alle lidstaten waarop en alle personen op wie dat EBI ziet. Bovendien is het van weinig belang dat de doelstellingen van een EBI niet volledig kunnen worden bereikt met een afzonderlijke handeling, indien alle door de Commissie in haar mededeling vermelde handelingen en maatregelen gezamenlijk kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van die doelstellingen.

Wat **voorstel 3** betreft, is het Gerecht ook van oordeel dat de Commissie zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de door het Europees Centrum voor moderne talen van de Raad van Europa (hierna: „ECMT”) verrichte taken, nagestreefde doelstellingen en ondernomen activiteiten kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van dat voorstel om het bewustzijn van het belang van met name de regionale of minderheidstalen te versterken en de diversiteit op verschillende niveaus te bevorderen.

In dit verband heeft de Commissie in de bestreden mededeling terecht overwogen dat het handhaven en ontwikkelen van een samenwerking met een andere internationale organisatie op gebieden die overeenkomen met die welke verzoeker wilde toevertrouwen aan het centrum voor taalkundige diversiteit – namelijk een samenwerking met het CEMT, waarbij de meeste lidstaten van de Unie zich hebben aangesloten en dat nauw verbonden is met de Raad van Europa – tot de verwezenlijking van de doelstellingen van voorstel 3 kan bijdragen en dubbel werk en een verdubbeling van de in te zetten middelen kan voorkomen.

Voor zover de met **voorstel 6** nagestreefde doelstelling erin bestaat te verkrijgen dat de aan het burgerschap van de

⁵ Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele diensten) (PB 2010, L 95, blz. 1).

⁶ Arrest van 9 juni 2022, *Préfet du Gers* en *Institut national de la statistique et des études économiques*, [C-673/20](#) (zie ook CP nr [98/22](#)).

⁷ Europees Handvest voor regionale talen of talen van minderheden van de Raad van Europa van 5 november 1992 (European Treaty Series, nr. 148).

Unie verbonden rechten worden uitgebreid tot staatlozen en hun gezinnen die hun hele leven in hun land van herkomst hebben samengewoond, brengt het Gerecht in herinnering dat het bezit van de nationaliteit van een lidstaat een noodzakelijke voorwaarde is waaraan een persoon moet voldoen om de status van Unieburger te verkrijgen en te behouden en om alle daarmee samenhangende rechten te genieten. Volgens het reeds aangehaalde arrest *Préfet du Gers* en *Institut national de la statistique et des études économiques* kunnen de aan de status van Unieburger verbonden rechten namelijk niet worden uitgebreid tot personen die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten. Bovendien is de Commissie terecht van mening dat in het kader van haar actieplan voor integratie en sociale cohesie⁸ rekening kan worden gehouden met de behoefte van staatlozen om beter in de samenleving te worden geïntegreerd dankzij betere werk- en onderwijskansen en betere sociale mogelijkheden.

Wat **voorstel 8** betreft, beklemtoont het Gerecht dat de richtlijn audiovisuele mediadiensten reeds de ontvangst en doorgifte van audiovisuele mediadiensten in de gehele Unie vergemakkelijkt, met name wanneer het gaat om audiovisuele inhoud uit naburige lidstaten van een bepaalde lidstaat, en wel in talen die van belang kunnen zijn voor personen die behoren tot nationale minderheden die in die lidstaat wonen. Bovendien heeft de Commissie terecht geoordeeld dat het toezicht op de toepassing van die richtlijn kan bijdragen tot de verwezenlijking van een met dat voorstel nagestreefde doelstelling, te weten het verbeteren van de toegang tot audiovisuele inhoud van verschillende herkomst en talen. Zij is dan ook op goede gronden tot de slotsom gekomen dat geen enkele wijziging van de richtlijn audiovisuele mediadiensten noodzakelijk is om de met voorstel 8 nagestreefde doelstelling te bereiken.

NOTA BENE : Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

NOTA BENE : Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden en tien dagen vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Volg ons!

⁸ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's „Actieplan voor integratie en inclusie 2021-2027” [COM(2020) 758 final].